



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Iosephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 4. De Castitate Divi Iosephi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

nostras altè rebus caducis immerfas, & ab eis divelli refugientes, in perniciem nostram foveamus; cum tamen non ignoremus, non ita facile esse opibus & commoditatibus frui, quin suâ, id est ipsarummet opum & commoditatum causâ, appetantur. Non ignoremus etiam nos non esse securos, dum illis perfruimur, à periculo illas immoderate amandi: cor enim humanum facile omnibus quæ frequentat adhærescit.

XXXVI. At, inquit Abraham dives erat, divites erant Patriarchæ, & nihilominus ille Sanctus, & hi quoque Sancti: Tu bene quidem. Sed quando tibi erit proles unica ut illi, & jubente Deo adhuc ei sacrificandam præter nudam animi præparationem, ensem exertum, & extentam te habere dexteram videro ut ille; tunc te cum illo sanctum esse non difficile credidero, & ex illâ animi præparatione, de hæc Spiritus paupertate judicare potero, nisi quod adhuc animadvertam conditionem & tempora illorum Sanctorum Patrum longè à nostris discrepare.

XXXVII. Si enim unquam fuit difficile divitè salvari, nunc maximè id verum est, cum mundi vanitatem ad summum excrevisse videmus: Nam sicut cum tranquillum est mare, potest quidem onusta mercibus navis securè viam agere, & ad portum tandem pertingere: sed si mare intumuerit, & tempestas navem concusserit, non ita, oportet illam exonerare & merces in mare projicere, aliàs naufragium faciet. Ita fuit aliquando mundus serenus ac tranquillus, cum scilicet isti Patriarchæ vivebant: tunc ciborum nulla preciositas, vestium cultus nullus, fastus & arrogantia nulla, & idè licet divites, viam in coelum agebant, sed nunc, nunc, tempestas est, quantus enim ciborum apparatus? quantus in vestibus luxus? quantus in moribus fastus? quanta in omnibus vanitas? Vides ergò, ô homo! in istorum medio cor tuum tanquam mare fervens, quod quiescere non potest, vides affectus nimios exurgentes quibus divitiè vim tribuunt, ac fomenta ministrant, agitur ergò jam de summa rerum omnium, de animâ, de salute tuâ, quare vide quid pro securitate tuâ

agendum habeas.

Porro paupertatem Christi Evangelistæ persecuti, Regalem Divi Iosephi Patris Generationem & originem non prætermiserunt, sed præmiserunt, ne illa despiceretur in Christo, & ejus parentibus: quamvis enim pauperes essent, erant tamen maximè nobiles: nec ad tantam paupertatem deciderant, sed spontè descenderant: Voluit verò Christus Parentes suos nobiles simul esse & pauperes, sicut & ipse fuit: Nobiles, quia nobilitas ad virtutem incitat: Pauperes, quia divitiæ sunt irrimenta & fomenta malorum.

CAPUT IV.

De Castitate Divi Iosephi.

DIVUS Hieronymus lib. I. contra Iovinianum ait: *Omnes virtutes Spiritus quasi solidissimum fundamentum continentia sustentat.* Nimirum ut longè ante Divus Iacobus Apostolus in epist. suâ Canonic. c. 13. ait. *Quæ de sursum est sapientia, primum quidem pudica est.* Græcè pro pudica, est *agni*, & Syriacè *dachia*, hoc est pura, casta, impolluta à rebus veneris: inde *agnos* frutex in arborem assurgens, & vocatur Latine *virex*, quo conciliari castitatem dicunt Naturalistæ: quasi sit nō tantum *agnos*, verum etiam *agenos*, id est impediens generationem.

Ergo Sapientia quæ de sursum est, primum pudica est, hoc est casta, ut enim optimè Cicero lib. de Senectute. *Omne animi lumen extinguitur à voluptate, & quo major est, eò magis mentem à suâ sede & statu dimovet.* Quid deinde Iacobus? *Pacifica, modesta, suadibilis, bonis consentiens, plena misericordiâ, & fructibus bonis, non iudicans, sine simulatione,* vides ergo ut omnes virtutes spiritus quasi solidissimum fundamentum continentia sustentat.

Et meritò quidem, quomodo enim animus meliores exciperet divinæ lucis radios, nisi esset instar nitidissimi chrystalli, qui quanto tersior est, eò copiosius illis perfunditur? Quare cum hic tractatus sit de Divi Iosephi virtuti-

virtutibus; continentia verò illarum sit sustentaculum & basis, cuius summa species est virginitas; licet de eâ multa toto ferè Tractatu primo hujus Partis secundæ differuerimus, hujus tamen loci ratio postulat, ut nonnulla hic addamus, quæ ad hanc ejus eximiam inter cæteras virtutem ejusque notionem faciunt, & magnitudinem.

IV. Porro duplex est virginitas apud Patres & Doctores: Physica una, altera Theologica. Prima consistit in integritate corporis præcisè. Secunda, cum integritate corporis conjungit integritatem mentis. Pater Christophorus Vega Jesuita, secundâ part. Theolog. Marianæ Palestrâ 19. certam, 10. num. 1437. ait ad primam virginitatem (quam vocat latam & communem) opus esse, & sufficere nunquam nupsisse, neque in aliquam culpam externam sponte incidisse. Sed minus rectè primum requirit: certum est enim Beatam Virginem & Divum Iosephum, illosque omnes de quibus supra hæc part. tract. 1. cap. 8. & alios innumeros nobis ignotos, qui nupsērunt, virgines tamen hoc modo permanisse, quandoquidem nunquam integritatem corporis violarint.

V. Itaque ad virginitatem Physicam istam opus est & sufficit præcisè in corruptionem carnis externam sponte nunquam incidisse. Ad Theologicam verò omninò opus est nec in hanc sponte incidisse, ac præterea nec illam, etiam ut licita est per matrimonium unquam voluisse.

VI. Prima, licet imperfecta, adhuc tamen vera est & laudabilis: quod vel ex inde patet, quod Ecclesia eam in pluribus suspicit & veneratur: nam exempli gratiâ 21. Octobris solemnibus cultu festum peragit Sanctarum Ursulæ & sciarum undecim millium virginum, quas tanquam virgines colit, licet animo nubendi proficiscerentur, ut patet ex annotationibus Baronii ad Martyrologium istius Diei, & Annalibus Ecclesiasticis. Er res clarior est quam ut longiori probatione indigeat.

VII. Fuit virginitas Divi Iosephi plena, quia Virgo non corpore tantum, sed

& mente; quod ex pluribus capitibus. Pater primò, ex eo quod ante Deiparam nullam aliam duxerat uxorem, ut ostendimus suprâ hac Parte 2. Tract. 1. cap. 3. Secundò, quod dum virgo ducenda fuit, de nuptiis tunc nihil cogitabat, sed à Deo ab æterno electus ut tantæ virgini conjungeretur, ea puritate quam talis poscebat conjunctio ornatus, vocatus est ad eas nuptias, eique Virgini conjunctus, non arbitrio, vel electione suâ, sed divinâ prorsus dispositione per oraculum & miraculum manifestatâ. Tertiò, quod nunquam de copulâ cogitavit nubendo, quin è contra ei expressè renunciavit etiam voto nuncupato: vide suprâ hæc Part. 2. Tract. 1. cap. 5. unde ergo suspicio esse illum aliquando virginem mente esse desuisse.

Quod si ita argumentamur de D. Iosephi virginitate etiam ante ipsius cum Virgine Deiparâ nuptias, quid dicemus? quomodo argumentabimur de eadem Angelicâ virtute post illas? Pulchritudo ipsa, res mira! quam virgineo Corpori natura aspererat, licet in aliis puellis sit voluptatis illecebra, in Deiparâ erat potens ad pudicitiam incitamentum ex Sanctis Patribus: Erat Maria inter Virgines ut lilium inter spinas ex Ecclesiæ sensu. Aliæ Virgines spinæ sunt, quia sibi ipsi mundæ, aliis tamen noxiæ sunt, aliis spinæ sunt, à quibus etiam solo oculorum conjectu punguntur, lacerantur, cruentantur: Virginem enim aspicere etiam incautè, est lædi; tangere est pungi, quia spina est, & suos habet aculeos. Unde Cardinalis Vitriacus in vitâ S. Mariæ d'Oignies ex Patriâ nostrâ Leodiensi, refert quod ipsa ita corpus maceravit & siccarit jejuniis & poenitentis, ut ne primos quidem libidinis motus amplius sentiret: Cujus tamen manum, cum Vir alias gravis & spiritualis apprehendisset, inde carnis motum sensit: propter quod hanc vocem de cælo obaudiit: *Noli me tangere*, & deinceps tali contactu abstinuit. De omnibus ergo exceptâ Deiparâ mulieribus verè Poëta.

*Regulus ut visu, Siroi Acheloia cantu,
Et necat affrictu Thessala saga levi.*

Sic

Sic oculis, manibus, sic urit femina cantu:

Sic trifidum fulmen ve Iovis effequet.

X. At Maria lilium est miri candoris, à quâ nec oculus læditur, nec animus, quia in eâ nihil culpæ, ut in aliis, nihil fomitis, nihil unde concupiscentiâ aliorum exardesceret, omnia unde exstingueretur: Quantum ergo Divus Josephus ex tam diuturno cum illâ convictu retulit modestiæ & pudoris?

X. Quod si ita ad favorem Divi Josephi argumentari licet ex convictu ejus cum Mariâ purissimâ Conjuge suâ, quid ergo ex convictu & colloquiis cum prædilecto & dulcissimo Filio suo JESU Domino nostro per totos triginta annos? sed quid ex ipsius dono & collatione? quid ex recognitione pro amore, curâ, laboribus, & obsequiis ab eo sibi præstitis?

XI. Sed ad alia Castitatis Divi Josephi argumenta pergamus: cum Deuteronomii cap. 24. Lex dicat: *Si acceperit homo uxorem, & habuerit eam, & non invenerit gratiam in oculis ejus propter aliquam fœditatem, scribet libellum repudiî, & dabit in manibus, & dimittet eam de domo suâ: Quare ergo Divus Josephus visâ Uxore suâ gravidâ, quam sciebat se non tetigisse, non est usus istâ legis permissione? Certè cum per hoc genus remedii, quod debebat fieri coram iudice & in formâ judicariâ, fieret uterque liber; eoque sine fieret coram iudice, ut & repudians posset alteram ducere legitimè, & repudiata alteri si invenisset, nubere. Quid dicere possumus de Divo Josepho hoc remedio non utente? nisi quod homo castissimus non cogitabat de secundis nuptiis, qui non cogitaverat de primis, quare non curavit per talem libellum istam sibi comparare libertatem.*

XII. Quanta verò fuerit ejus virginitas colligere licet ex proposito ipsius Virginis Sponsæ ejus: quod tale fuit secundum SS. Patres, ut etiam Maternitatem Dei quodammodo recusaret, si cum illius dispendio ea comparanda fuisset in quo quidem proposito ita firma fuit Virgo purissima ut non aliter consensum suum Angelo dederit,

quam ut ejus virginitas salva esset. Vide à nobis mox dicenda hoc cap. num. 20. Quomodo ergo illa quæ ita cautum esse voluit suæ virginitati, se viro sponsam tradere consensisset, nisi hujus castitas sibi tanta esse cõstitisset, ut cum ipso nullum periculum subitura esset? quod cum ei plenissimè cõstitisset, hinc in ejus matrimonium libenter consensit, & non aliter, cum nec sine expressâ cautione de conservatione suæ integritatis in maternitatem Dei consenserit.

Ex eodem quoque capite, idest Mariae virginitate, Divi Josephi puritatem ejusque sublimitatem colligendam vult Divus Hilarius in Marthæum canon. 1. ad hæc verba, *Joseph Fili David noli timere accipere Mariam Conjugem tuam. Ubi sic ille Sanctus Pater. Ergo, inquit, & Conjugis nomen Sponsa suscepit, & post partum in Conjugem recepta, tunc IESU Mater ostenditur: ut quemadmodum Iusto Joseph deputatur ejusdem Maria in virginitate Conjugium, ita venerabilis ejus ostendetur in IESU Matre Virginitas. Quasi diceret: In aliis conjugium carnis commercio peragitur, Mariæ verò & Josephi conjugium est in Virginitate. Sed attende Hilarii comparisonem. Quemadmodum, inquit, Iusto Josepho deputatur Maria in Virginitate conjugium, ita venerabilis Josephi ostenditur in IESU Matre Virginitas. Hoc est à Deo Divi Josephi Virginitas Mariæ Virginitati in conjugio deputata est & copulata, ergo Divi Josephi Virginitas in Mariæ Virginitate ostenditur: O qualis est Sanctissimi Josephi Virginitas, quæ in suæ Conjugis Virginitate ostenditur! quid nisi puriorem Virginitatem, & velut carnis exlegem Deiparæ Virginitas demonstrare potest? Vis ergo nosce in hoc Conjugio Divi Josephi puritatem? Deiparæ Virginitatem respice, considera attentè, in illâ enim elucet purissima & incorruptissima Divi Josephi puritas. Sed hæc quamvis magna in commendationem Castitatis & Puritatis Divi Josephi, leviora sunt: quare ad majora progrediamur.*

Dico ergo Divus Josephus primus est absolute inter puros homines, ut ejus sacratissima conjux inter scæminas, in hæc Angelicâ virtute, non tantùm

quia primus fuit cum illâ, prioritate intentionis, & causâ exemplaris, ut docuimus supra hâc part. 2. tract. 1. c. 10. per totum, sed, quod magis ad rem facit præsentem, quia primus primitate dignitatis, excellentiæ & perfectionis in illâ virtute, ut etiam docuimus ibidem.

XV. Itaque Divus Josephus inter puros homines primus est in virginitate primitate dignitatis, excellentiæ, & perfectionis: neque id uno modo, sed omnibus. Primò, ex parte objecti, quia nimirum in materiâ maximè difficili & arduâ, scilicet in matrimonio, ubi virginitas maximè lubrica est, & nunquam non eo usque labefactata: Secundò, quia illa etiam ad maiorem voluntatis immobilitatem, & firmitatem, virtutisque perfectionem, voto firmata: Tertio, id totum sine ullâ scripturâ, sine præcepto, sine consilio, sine exemplo, omnium primus: et si enim ante ipsum virgines extiterint, puta Elias, Eliseus, & filii Prophetarum, id quæ ex voto, non tamen in matrimonio: proinde omnium similiter in matrimonio continentium Dux factus & antesignanus.

XVI. Cujus quidem virginitatis ex hâc parte magnitudo & prærogativa quo melius à nobis concipi possit: Ponderandum primò, quo in pretio erat apud Judæos matrimonii fecunditas, quantumque fiebat in veteri lege: Propterea enim primò, non reliqua tantum multitudo, sed & omnes Sacerdotes & Levitæ, ipse etiam summus Sacerdos uxores habebant. Secundò, eâ etiam de causâ viri boni, & Dei cultores Summi, Prophetæ quoque ac Patriarchæ Sanctissimi, non modò nubebant, sed etiam eorum aliqui plures habuerunt uxores, ut sic esse possent Patres filiorum plurimorum. Tertio, quin etiam tunc frater fratris sui absque liberis defuncti uxorem accipere, eique semen suscitare per legem tenebatur.

XVII. Ponderandum secundò, quam probrosa erat è contra & ignominiosa eo tempore sterilitatis. Primò, quia præter opprobrium naturale & affixum illi, quod etiam nunc viger, tunc ab omnibus steriles censebantur à Deo male dicti. Secundò, quia eam alicujus & gravissimi quidem peccati pœnam esse

arbitrabantur, eo quod reipsâ experti erant, Deum eam ob causam sæpè mulieres reddidisse steriles: sic sterilè fecit domum Abimelech, propter raptam Saram Abraham uxorem, Genes. cap. 20. v. 18. Sic per Oseam Israeli lascivienti sterilitatem minatur. *Da eis Domine, inquit, quid dabis eis? vulvam sine liberis & ubera arenia.* Tertio, quia cum eo tempore Christus ex illo populo nasciturus esset, alieni ab eo esse astimabantur, qui posteritatem non haberent, quasi nihil ad futuri Messiae generationem contulissent.

Hinc Severus in Catenâ Græcâ: XVII. *Tanto, inquit, studio tunc temporis homines sobolem curabant, ut qui sine spe propagationis decederet haberetur quasi execratus à Deo.* Immò Rabbi Salomon (apud Bellarmin. lib. 2. de Monachis cap. 6.) in cap. 9. Genes. vult fuisse reum homicidii eum qui liberis non daret operam: & Rabbi David Kimki in cap. 36. Isaia, ait sententiam esse antiquorum Judæorum, eum qui non relinquit filium, esse tanquam excommunicatum à Deo.

Et licet à parte rei res non ita haberet, non enim Sara, non Anna, non Elizabeth erant excommunicari, alieni à Deo, gravissimi alicujus peccati rei, quos justos fuisse ex scripturâ constat: attamen verum fuit homines illius temporis in illâ fuisse opinionem (si tamen de nuptis, & conjugatis sit sermo) non de inuuptis, qui virginitatem profitebantur & vitam cœlibem, quia certissimum est Eliam, Eliseum, & filios Prophetarum, qui virginitatem coluerunt in pretio habitos, quibus adde S. Joannem Baptistam & Essenos, qui et si virginitatem servarent, in magno tamen honore ad Judæis habebantur. Vide Evangelistas pro primo, pro aliis Josephum Judæum l. 2. Antiq. & l. 2. de bello Judaico, Philonē lib. de vitâ contemplat. & lib. quod omnis probus sit liber, & Plinium gentilem lib. 5. c. 17.

Cum autem essent tales in opinione hominum steriles, hoc sufficiebat ad opprobrium & ignominiam: ex hoc enim sequebatur ludibrium, contemptus, & confusio, quorum tantus horror apud homines: quod opprobrium et si esset utriusque conjugis, in viram tamen

tamen præcipuè redundabat, cuius proinde major confusio & dolor: cum ergo Divus Iosephus præviderit si virginitatem voveret, eamque servaret in matrimonio cum conjuge suâ, futurum ut istam ignominiam & confusionem incurreret, eam nihilominus voverit & servavit, qualis amabo, quantaque ista ejus virginitas? & quæ alia tam difficilis? tam ardua? tam cara?

XXI. O quàm fortis, quàm generosa hæc tua ô Sanctissime Patriarcha resolutio! arguis nimirum ut conjux tua apud mellifluum Doctorem D. Bernardum Homil. 2. in Missus est & dicit: *Mihi melius est maledictum incurere, quàm castitatem violare, nam licet video maledictum, sed non peccatum, hæc enim maledictio quid est nisi hominum exprobratio? Mihi autem pro minimo est quod hominibus displiceo, dum me possim virginem castam exhibere Christo.* Christo ergo devotes te exhibere Virginem, & necis quod ipsi exhiberi te oporteat etiam Patrem: eligis in Israël maledictum incurere sterilitatis, & ecce maledictio benedictione commutatur, virginitas prole compensatur: eligis in Israël esse contemptibilis, ut illi placeas cui te probasti, & ecce beatum te dicent omnes generationes. Et hinc discite Christiane in iis quæ sunt Dei & virtutis, judicia hominum non attendere, ab eorum æstimatione non pendere, vel curare quid sit dicturus mundus.

XXII. Ut porro ex hoc primatatem ejus in virginitate ex parte objecti consideratâ efficaciter colligimus, sic etiam ex parte formæ. Quid enim est forma Virginitatis, nisi amor, affectus, ad hæsitio virginitati? Quis autem firmitus? quis immobilis illi adhæsit post Divam Virginem quàm Divus Iosephus, qui illam omnium primus in ipso matrimonio, ubi nunquam amplius non labefactata, servare potuit & servavit usque ad mortem inviolatam? qui ab eâ amplectendâ nec confusione omnium summâ deterreri potuit?

XXIII. Quàm firmiter Diva Deipara immobiliter virginitati adhæserit colligunt Sancti Patres & Doctores: Primò, ex hoc ejus ad Angelum responso: *Quomodo fiet istud quoniam virum non*

cognosco? id est non cognoscam: Ex hoc enim colligunt illi, eam ad eò puritatis suæ amantem, ut etiam Matris Dei dignitatem, licet ex mente Doctoris Angelici Divi Thomæ aliquo modo infinitam, sibi oblatam, acceptare quasi recusarit, si Virginitas amittenda fuisset. Secundò, ex aliis ejus verbis jam præallata sequentibus, cum per Angelum assecurata & certificata quod non ex viro sed de Spiritu S. conceptura esset se submittere per hæc verba, *Ecce Ancilla Domini fiat mihi*, addidit non quod dixisti, sed secundum verbum tuum, id est secundum quod dixisti: quibus non præbuit suum consensum absolute, sed tantum sub conditione, id est ut conciperet sine viro, juxta id quod Angelus dixerat: ubi iterum elucet ejus castitas: Amor enim quo illam virtutem prosequeretur, apud illam effecit ut licet non amplius dubitaret quomodo conceptura erat, nimirum sine viro, prout ei ab Angelo dictum fuerat, verbis tamen adhuc voluerit conditionem istam exprimere: quo quid majus dici possit non video.

Sixtus (sive is sit Pontifex Sanctus, XXIV. sive alius Philosophus Christianus) tractat. de malis Doctoribus & de Castitate dicit. *Castitatem esse rem præ ceteris Deo charam, in quo præcipuè ejus similitudinem gerimus, si incorrupti & integri manserimus. Est enim, inquit, infinita virtus corporis vincere voluptatem.* Sicubi castitas, virtus infinita apparuit, ubi prius aut potius quàm in D. Deiparâ, sed vide mihi quomodo D. Iosephi mores, moribus respondeant Sacratissimæ Conjugis; ut enim illa pro servandâ integritate virginali summum recusabat oblatum honorem, sic Divus Iosephus pro eâ summum non abhorruit opprobrium, summam & præsentissimam nihil curavit confusionem. Quid ergo ille, qui talem nihili duxit confusionem, potius non elegerit, quàm puritatem suam fœdere?

Singulariter commendatur in Historia Ecclesiasticâ, & utique verè commendabilis est Sanctæ Euphrasie Nicomediensis Virginis & Martyris pro Castitate dimicatio. Deprehensa Euphrasia diuque altercata cum impuro Gladi-

Gladiatore, dum se eò loci vidit, ut neque vi, neque lachrymis, (defendunt enim se virgines lachrymis) ab armato atque impotente Iuvene tueri pudicitiam posset, sistere illum iubet, ostenditque velle se pretio redimere quod prece non poterat: Notum sibi esse medicamenti genus fingit, quo qui semel corpus illinat, nullo deinceps ferro telove nocumentum incurrat. Tantùm arcani, quod hodie dum, inquit, clam omnibus habui, tibi monstrabo, eâ tamen cõditione, ut mihi persanctè iures, nullam in posterum pudori meo allaturum injuriam: Quod cum miles incensus armorum gloriâ audisset, facturum se quod illa petebat jure jurando promisit: Tum illa ab eo tantisper averfa, & liquefactâ, quam fortè penes se habebat, cerâ, collum ac cervices oblinuit sibi: Deindè conversa ad juvenem, ut scias, inquit, data à me tibi verba non esse, periculo meo artis quam exposui probationem facito. Age tu ipse stringe jam ferrum, istoque gladio collum, quod ipsa mihi liquamine communivi, impete validis quantum potes lacertis, mox intelliges quàm tutam me adversum te reddere potuerim artificio meo. Ille, cui ardorem libidinis cupido experiundi medicamenti penè restrinxerat, ferrum educit, ac tenetrâ collum puellæ extento brachio validè impetit, præciditque eodem ictu sibi spem potiundæ virginis, ac virgini metum amittendæ integritatis. O plenum generosæ animæ pectus! ò susceptum in arenâ, sed è cœlo suggestum consilium opportunum! At ò corruptos nunc sæculi mores! ò perversos nunc puellarum, juvenumque amores! habent & ii præstigas suas, & phyltra, & ad inventiones quibus pudicitiam non ad sanguinem propugnent, sed quâvis arte vel Marte expugnent.

X XVI. Fuit illa sine dubio hujus pudicissimæ Virginis pro virginitate & integritate dimicatio admirabilis. Quid tamen illa brevis vita quam uno ictu celeriter finivit ad confusionem illam & opprobrium perpetuum, quod in præparatione animi subivit in Deum crectus Divus Iosephus, profitens & amplexatus virginitatè in ipso matrimo-

nio illo antiquo tempore? Quid dolor ille cum amaritudine quâ ab animæ dimidio suâ, Virgine dico charissima sibi, divelli voluit, ne fortè in illius consortio quæ lapsa apparebat castitas ejus periclitaretur? quid cum exilio illo perpetuo cui se consequenter condemnavit? Quare ex ordinario Divinæ Iustitiæ processu, uti Beatâ Virgo recusans ob amorem virginitatis Dei Maternitatem ob hoc ipsum effecta est Dei Mater, non futura, ut ait Divus Chrysoctomus, si non tam sublimiter Virgo fuisset: Ita D. Iosephus ob simile Virginitatis propositum, opprobrium & maledictum amplexatus, non est passus illud opprobrium, sed ob hoc ipsum factus est Pater Filii Dei.

Fuit etiam Divus Iosephus primus ^{XXVII} in virginitate primitate dignitatis ex parte causæ efficientis, quia nimirum ejus virginitatis processit ex majori charitate, affectu, & ampliori gratia, quod nemo negaverit, qui ea quæ de eo hæctenus diximus de ejus incomparabilibus meritis ad justæ rationis & æquitatis bilancem adducere voluerit.

Fuit tandem Divus Iosephus primus ^{XXVIII} in Virginitate primitate dignitatis excellentiæ & perfectionis ex parte quoque causæ finalis, idque dupliciter: Primò ex parte Divi Iosephi, quia scilicet ille eam servavit ex perfectissimo puritatis amore, & ut inseparabilis ac purius Deo adhereret. Secundo, ex parte Dei, quia à Deo qui illud donum excellentissimæ Virginitatis ei contulit ad altissimum finem ordinata. Nulla enim virginitas tantum finem habuit, aut habere potuit, quantum virginitas ipsius & prædilectæ Conjugis ejus: In his enim fuit unus & idem virginitatis finis, scilicet cooperatio œconomix Incarnationis Verbi Dei: Quare ut Beatæ Virginis tanta fuit puritas, ut per illam meruerit Verbum concipere & parere: ita Divi Iosephi tanta debuit esse, & porro fuit, ut per illam meruerit ipsius Pater esse. Ad hæc quid quæso addi poterit? his igitur rem hanc finientes ad alia transeamus.